

Lliçó 13: Pel 28 de març de 2020

DEL POLS A LES ESTRELLES

Dissabte 21 de març

PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Daniel 12; Romans 8:34; Lucas 10:20; Romans 8:18; Hebreus 02:14, 15; Joan 14:29; Apocalipsi 11: 3.

PER MEMORITZAR:

"Els entesos resplendiran com la resplendor de l'firmament; i els que ensenyen la justícia a la multitud, com les estrelles a perpètua eternitat "(Dan. 12: 3).

El llibre de Daniel comença amb Nabucodonosor, que envaeix Judea i es porta captius a Babilònia. En contrast, el llibre de Daniel conclou amb Miguel, que s'aixeca per alliberar el poble de Déu de la Babilònia de el temps de la fi. És a dir, com es mostra al llarg de Daniel, a la fin, just a la fin, Déu resol tot en benefici del seu poble.

Com també hem vist, Daniel i els seus companys es mantenen fidels a Déu, i mostren una saviesa incomparable enmig de les proves i els desafiaments de l'exili. De la mateixa manera, a l'enfrontar tribulacions, el poble de Déu de el temps de la fi també es mantindrà fidel, especialment durant el "temps d'angoixa, com mai va ser des que hi va haver gent fins llavors" (Dan. 12: 1). Com Daniel i els seus amics a Babilònia, mostraran saviesa i enteniment. No només experimentaran la saviesa com una virtut personal; a més es comprometran, com a conseqüència d'aquesta saviesa, a guiar altres cap a la justícia. Alguns moriran o seran executats i, per tant, tornaran a la pols, però a ressuscitar a l'eternitat.

MIGUEL, EL NOSTRE PRÍNCEP

Llegeix Daniel 12: 1. Qui canvia el curs de la història en el temps de la fi? Com ens ajuden Romans 8:34 i Hebreus 7:25 a entendre el que significa aquest versicle?

Cada capítol de Daniel fins ara ha començat esmentant a l' governant d'una nació pagana. Daniel 12 també comença amb un governant; però, a diferència dels altres capítols, el governant és un Príncep diví que s'aixeca per alliberar el poble de Déu de les mans dels seus enemics.

Com percebem en el nostre estudi de Daniel 10, Miguel és el mateix ser celestial i poderós que es presenta davant Daniel al riu Tigris. Allà emergeix com el representant celestial de el poble de Déu. També apareix en altres parts de Daniel com un fill d'home (Dan. 7), el príncep dels exèrcits (Dan. 8) i el Messies Príncep (Dan. 9). Per tant, Miguel, el nom significa "Qui com Déu?", No ha de ser altre que Jesús mateix.

És important prendre nota de el moment de la intervenció de Miguel. Segons Daniel 12: 1, ocorre "en aquell temps" (Dan. 12: 1). Aquesta expressió es refereix a el temps que acabem d'esmentar en Daniel 11:40 a l'45. Aquest és el període que s'estén des de la caiguda de l'Papat en 1798 fins a la resurrecció en el temps de la fi (Dan. 12: 2).

Es poden inferir dos aspectes importants de l'obra de Miguel a partir de l'verb "aixecar-se" utilitzat en Daniel 12: 1 per a descriure la seva acció. En primer lloc, el verb "aixecar-se" ens recorda l'auge dels reis per conquistar i governar. El verb també té una connotació militar, bàsicament. Mostra que Miguel actua com un líder militar que protegeix al seu poble i el condueix d'una manera especial durant les últimes etapes del Gran Conflict.

En segon lloc, el verb "aixecar-se" també indica un escenari de judici. Miguel "s'aixeca" per actuar com a advocat al tribunal celestial. Com Fill de l'Home, compareix davant l'Ancià de dies en representació de la vila de Déu durant el Judici Investigador (Dan. 7: 9-14). Per això, el fet que Miguel s'aixequi o es posi de peu ens recorda els aspectes militars i judicials de la seva obra. En altres paraules, ell està investit amb el poder per derrotar als enemics de Déu i amb l'autoritat per representar el poble de Déu en el tribunal celestial.

■ **Pensa en el que significa saber que tenim a Miguel de la nostra part, fins i tot ara. Quina esperança hauria de donar-te això com pecador?**

ESCRITS EN EL LLIBRE

Daniel 12: 1 parla dels que es troben "escrits en el llibre". Què significa això?

El moment de la intervenció de Miguel també es descriu com un temps d'angoixa sense precedents. Això correspon a el moment en que l'Esperit de Déu es retirarà de la humanitat rebel. Llavors, les set últimes plagues es vessaran sobre la Babilònia de el temps de la fi (Ap. 16; 18: 20-24) com a expressions de la ira de Déu sobre les nacions, i els poders de les tenebres es desencadenaran sobre el món. Elena de White, a l'escriure sobre aquest temps, assenyala que "llavors Satanàs sumirà als habitants de la Terra en una gran tribulació final. Quan els àngels de Déu deixin ja de contenir els ferotges vents de les passions humanes, tots els elements de contenció es deixaran anar. El món sencer serà embolicat en una ruïna més espantosa que la que va caure antigament sobre Jerusalem "(CS 600).

Però el poble de Déu serà lliurat durant aquest temps terrible perquè, en el Judici Investigador dut a terme en el tribunal celestial, Jesús, el gran sacerdot celestial, els va vindicar, i els seus noms estan escrits en el llibre.

Per entendre el significat d'aquest llibre, hem de tenir present que la Bíblia esmenta dos tipus de llibres celestials. Un conté els noms dels qui pertanyen a el Senyor i de vegades l'hi crida el Llibre de la Vida (Éxo. 32:32; Lc. 10:20; Sal. 69:28; Fil. 4: 3; Ap. 17: 8) .

A més de el Llibre de la Vida, les Escripures esmenten llibres que contenen els registres de les obres humanes (Sl. 56: 8; Mal. 03:16; Isa. 65: 6). Aquests són els llibres utilitzats en el tribunal celestial per determinar el compromís de cada persona amb el Senyor. Aquests són registres celestials, "bases de dades", que contenen el nom i les obres de cada ésser humà. Alguns desaproven la idea que el seu nom, i especialment les seves obres, estiguin escrites en el cel. Però, una vegada que vam lliurar la nostra vida a Crist, els nostres noms estan inscrits en el Llibre de la Vida, i les nostres males accions s'esborren en el Judici. Aquest registre celestial brinda proves judicials a tot l'univers que pertanyem a Jesús i, per tant, tenim el dret d'estar protegits durant el temps d'angoixa.

■ **Per què només la justícia de Crist, que ens és acreditada, és l'única esperança d'estar "escrits en el llibre"? Porta la teva resposta a la classe de dissabte.**

LA RESURRECCIÓ

Llegeix Daniel 12: 2 i 3. De què esdeveniment es tracta? Atès el que entenem sobre la mort, per què aquest esdeveniment és tan important per a nosaltres?

Probablement Daniel sigui qui fa la referència més explícita en l'Antic Testament a la resurrecció venidora. I, a l'reflexionar sobre aquest passatge, podem conèixer algunes veritats molt importants. En primer lloc, com ho indica la metàfora dels que "dormen", no hi ha cap ànima immortal que habiti el cos humà. Els éssers humans són una unitat indivisible de cos, ment i esperit. A el morir, la persona deixa d'existir i roman inconscient fins a la resurrecció. En segon lloc, el passatge apunta a la resurrecció esdevenidora com una reversió del que succeeix com a conseqüència de l'pecat. De fet, l'expressió traduïda com "pols de la terra", en l'idioma original de Daniel 12: 2, diu "terra de pols". Aquesta seqüència de paraules inusual remet a Gènesi 3:19, l'altre passatge bíblic on la paraula "terra" precedeix a la paraula "pols". Això implica que la declaració de mort que va tenir lloc a la caiguda d'Adam es revertirà i la mort ja no prevaldrà. Com diu Pau: "engolir la mort en victòria" (1 Cor. 15:54).

Llegeix Romans 8:18 i Hebreus 2:14 i 15. Per quines raons no necessitem tenir por de la mort?

La mort arruïna i acaba amb tot aquí. Però, se'ns ofereix la promesa que la mort no té l'última paraula per als creients fidels. La mort és un enemic vençut. Quan Crist va trencar les cadenes de la mort i va sortir ressuscitat de la tomba, va assestar el cop fatal a la mort. Ara podem mirar per sobre de la realitat temporal de la mort a la realitat suprema de la vida que rebem de Déu en Crist. A causa de que Miguel "s'aixecarà" (veure Dan. 12: 1), aquells que li pertanyen també s'aixecaran. S'aixecaran de la "terra de pols" per brillar com les estrelles per sempre més.

■ Enmig dels dolors i la lluita de la vida, com podem obtenir esperança i consol de la promesa de la resurrecció final? Per què, de manera molt concreta, gairebé res més importa?

EL LLIBRE SEGELLAT

Llegeix Daniel 12: 4 i Juan 14:29. Per què el llibre de Daniel serà segellat fins al temps de la fi?

A la fi de l'última part de el llibre (Dan. 10: 1-12: 4), el profeta rep l'ordre de segellar el rotlló fins al temps de la fi. En el mateix moment, l'àngel prediu que "molts aniran amunt i avall, i la ciència s'augmentarà" (Dan. 12: 4). Encara que alguns estudiosos de Daniel han pres aquestes paraules com una predicció de el progrés científic, que també podria incloure en el significat, el context sembla indicar que córrer "d'aquí cap allà" es refereix a cercar en el llibre de Daniel mateix. De fet, a l'mirar cap enrere en la història, notem que Daniel va ser una peça fosca de la literatura durant segles. Potser en alguns llocs l'hagin conegut i estudiat, però algunes de les seves ensenyances i profecies clau van continuar sent misterioses. Per exemple, els missatges profètics relacionats amb la purificació de l'Santuari celestial,

Però, a partir de la Reforma protestant, cada vegada més gent va començar a estudiar el llibre de Daniel. No obstant això, recentment en el temps de la fi el llibre finalment es va obrir i el seu contingut es va donar a conèixer de manera més completa. Com assenyala Elena de White, "des de 1798 el llibre de Daniel ha estat desellado, el coneixement de les profecies s'ha incrementat i molts han proclamat el solemne missatge de l'judici proper" (CS 356). "A la fi de el segle XVIII i a l'inici de l'XIX es va despertar un nou interès en les profecies de Daniel i Apocalipsi en diversos llocs de l'món molt distants entre si. L'estudi d'aquestes profecies va difondre molt la creença que la segona vinguda de Crist estava a prop. Nombrosos expositors a Anglaterra, José Wolff al Pròxim Orient, Manuel Lacunza a Amèrica de Sud i Guillermo Miller als Estats Units, juntament amb una host d'altres estudiants de les profecies, basant-se en el seu estudi de les profecies de Daniel, van declarar que la Segona vinguda estava pròxima. Avui, aquesta convicció s'ha convertit en la força impulsora d'un moviment mundial" (CBA 4: 904).

■ **Pensa en el gran avantatge que tenim avui de poder mirar cap enrere en la història i veure com s'han complert aquestes profecies històriques de Daniel. Com hauria això ajudar-nos a confiar en totes les promeses de Déu?**

EL TEMPS D'ESPERA

Llegeix Daniel 12: 5 a l'13. Com conclou el llibre?

Curiosament, aquesta escena final té lloc a la banda del "riu", o el Tigris, el lloc de l'última gran visió de Daniel (Dan. 10: 4). No obstant això, la paraula emprada aquí no és la paraula hebrea comuna per a "riu", sinó el terme

Ye'or, que generalment designa "el riu Nil". Això ens recorda l'Èxode i mostra que, així com el Senyor va redimir a Israel d'Egipte, qui redimeix el seu poble de el temps de la fi.

Es donen tres calendaris profètics. El primer, "temps, temps, i la meitat d'un temps", respon la pregunta: "Quan serà la fi d'aquestes meravelles?" (Dan. 12: 6). Les "meravelles" es refereixen a les coses descrites en la visió de Daniel 11, que són una elaboració de Daniel 7 i 8. Més específicament, aquest període es va esmentar en Daniel 07:25 i més endavant en Apocalipsi 11: 3; 12: 6 i 14; i 13: 5. També correspon als 1.260 anys de la supremacia papal, que es va estendre des de 538-1798 dC i Daniel 11: 2 a l'35 es refereix a la mateixa persecució sense esmentar la seva durada.

Els altres dos períodes, 1.290 i 1.335 dies, responen la pregunta: "Quin serà la fi d'aquestes coses?" Que el mateix Daniel li va fer a l'Home vestit de lli. I tots dos períodes comencen amb l'eliminació del "continu sacrifici" i l'establiment de la "abominació desoladora". De la lliçó sobre Daniel 8, vam aprendre que el "continu sacrifici" es refereix a la intercessió contínua de Crist, que va ser reemplaçada per una sistema d'adoració fals. Per tant, aquest període profètic hauria de començar en l'any 508

de C., quan Clodoveo, rei dels francs, es va convertir a la fe catòlica. Aquest important esdeveniment va aplanar el camí per a la unió entre l'Església i l'Estat, que va prevaler al llarg de l'Edat Mitjana. Per tant, els 1.290 dies van acabar en 1798, quan el papa de al moment va ser arrestat, sota l'autoritat de l'emperador francès Napoleó. I els 1.335 dies, l'últim període profètic esmentat en Daniel, van acabar en 1843. Aquest va ser el temps de el moviment millerita i de l'estudi renovat de les profecies bíbliques. Va ser un temps d'espera i esperança en la imminent vinguda de Jesús.

■ Al llarg de Daniel, veiem dues coses: a el poble de Déu perseguit, i a el poble de Déu finalment reivindicat i estalvi. Com pot aquesta realitat ajudar-nos a procurar ser fidels, independentment de les nostres proves urgents?

PER A ESTUDIAR I MEDITAR:

"Les profecies presenten una successió d'esdeveniments que porten a l'inici de l'Judici. Això és cert particularment en el llibre de Daniel. Però, la part de la seva profecia que es referia als últims dies havia de tancar-la i segellar-'fins al temps de la fi'. Un missatge relatiu a l'Judici, basat en el compliment d'aquestes profecies, no podia ser proclamat abans que arribéssim a aquest temps. Però, en el temps de la fi, diu el profeta, 'molts aniran amunt i avall, i la ciència s'augmentarà' (Dan. 12: 4).

"L'apòstol Pau va advertir a l'església que no havia d'esperar la vinguda de Crist en el temps d'ell. Va dir: 'Aquest dia no pot venir, sense que' hagi vingut 'primer l'apostasia, i sigui revelat l'home de pecat'. Només després de la gran apostasia i de el llarg període de l'regnat de l' 'home de pecat' podem esperar l'adveniment de nostre Senyor. El 'home de pecat'

- que també és anomenat 'el misteri de la iniquitat', 'el fill de pernició' i 'l'inic' (2 Tes. 2: 3) - representa el Papat, el qual, com està predit en les profecies, conservaria la seva supremacia durant 1.260 anys. Aquest període va acabar en 1798. La vinguda de el Senyor no podia verificar abans d'aquesta data. Pau abasta amb la seva avís tota la dispensació cristiana fins a l'any 1798. Només després d'aquesta data es devia proclamar el missatge de la segona vinguda de Crist "(CS 356).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. A quins perills ens exposem a l'posar dates per a futurs acon-
ments en el temps de la fi? Què li passa a la fe de molts quan aquests esdeveniments
predits no es compleixen? Què principi profètic crucial es troba en les paraules de Crist
en Joan 14:29, que hauria d'ajudar a entendre com utilitzar la profecia per al nostre
benefici espiritual i evitar el parany de fer o de creure en prediccions falses?
2. Què passa amb el temps en què vivim ara, amb comunicació
instantània i avenços científics sorprenents, que no sempre són per al nostre bé, el que
fa que la idea d'un "temps d'angoixa, com mai va ser des que hi va haver gent fins
aleshores" no sigui una cosa tan difícil d'imaginar que passi?
3. Analitzin les respostes a les preguntes finals de dilluns sobre per
què l'evangeli, la gran veritat de la justícia de Crist, és la nostra única esperança de ser
"hall [ats] escrits en el llibre". Sense això, quina esperança tindriem?